

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Georg Stollwitzer

Strona pozwana: ÖBB Personenverkehr AG

Sentencja

Wykładni art. 45 TFUE, a także art. 2, 6 i 16 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który aby położyć kres dyskryminacji ze względu na wiek, powstałej wskutek stosowania przepisu krajowego uwzględniającego przy klasyfikowaniu pracowników danego przedsiębiorstwa w ramach siatki płac jedynie okresy aktywności zawodowej po ukończeniu 18 lat, uchyla z mocą wsteczną w odniesieniu do wszystkich tych pracowników tę granicę wieku, lecz zezwala wyłącznie na uwzględnienie doświadczenia zdobytego w przedsiębiorstwach działających w tym samym sektorze gospodarczym.

(¹) Dz.U. C 428 z 21.11.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky – Słowacja) – Volkswagen AG / Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Sprawa C-533/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 167 – 171 — Prawo do odliczenia VAT — Prawo do zwrotu VAT podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu — Artykuł 178 lit. a) — Zasady regulujące korzystanie z prawa do odliczenia VAT — Dyrektywa 2008/9/WE — Zasady zwrotu VAT — Termin zawity — Zasada neutralności podatkowej — VAT zapłacony i zafakturowany kilka lat po rozpatrywanej dostawie towarów — Odmowa możliwości skorzystania z prawa do zwrotu z powodu upływu terminu zawitego, który rozpoczął bieg od dnia dostawy towarów]

(2018/C 166/13)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Volkswagen AG

Strona przeciwna: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Sentencja

Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy którego w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, w których podatek od wartości dodanej (VAT) został wykazany na fakturze wystawionej na rzecz podatnika i zapłacony przez tego podatnika wiele lat po rozpatrywanej dostawie towarów, odmawia się skorzystania z prawa do zwrotu VAT ze względu na to, że przewidziany w rzeczonym uregulowaniu termin zawity na wykonanie tego prawa rozpoczął bieg od dnia dostawy, a upłynął przed złożeniem wniosku o zwrot.

(¹) Dz.U. C 22 z 23.1.2017.